

67^{ปี}มศว

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับประจำวันที่ 28 เดือนตุลาคม พ.ศ.2559 หน้า 13-14

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

**หอมกลิ่นกตัญญู...
หุบเล็ก (กุ่มพล) ของแม่**

“ลูกที่ดียอมดำเนินตามแบบอย่างพ่อแม่ที่ดี และพ่อแม่ที่ดีสามารถหล่อหลอมให้ลูกเป็นคนดีได้” เช่นเดียวกับการเลี้ยงลูกของ “สมเด็จพระยา” ด้วยความเป็น “แม่” ที่มีทั้งความปรารถนาเรื่องหลักแหลม มีความรัก ความเอาใจใส่ รวมไปถึงเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งทรงตั้งใจอบรมพัฒนาลูกๆ ให้ดีในทุกๆ ด้านเพื่อให้เป็นบุคคลที่ทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมือง...

อ่านต่อ **14**

หมอกลับกตัญญู...หนูเล็ก (กัญญา) ของแม่

ไม่แปลกใจว่าทำไมประเทศไทยถึงมี “พระมหากษัตริย์” ที่ทรงเป็น “ผู้ให้” ที่ยิ่งใหญ่ และมีพระจริยวัตรที่งดงาม ครองใจคนทั้งแผ่นดินได้มาขนาดนี้ แถมยังเป็นพระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู ดังนั้น การย้อนกลับไปยังสถานที่ที่สร้างพระองค์ขึ้นมาอย่าง “ครอบครัว” โดยเฉพาะการเลี้ยงดูของ “แม่” ซึ่งเป็นทั้ง “พ่อ” และ “แม่” ในเวลาเดียวกัน คือสิ่งที่น่าสนใจ และเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่ในการพัฒนาเด็กทั้งแผ่นดิน

เรียน เล่น อย่างมีความสุข

ปฏิเสธไม่ได้ว่า การเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นรากฐานของมนุษย์ทุกคน ความสำคัญนี้ รศ.เยาวพา เดชะคุปต์ (ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้วในปี พ.ศ.2556) อดีตนักวิชาการ และอาจารย์จากภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เคยกล่าวไว้ในงานเสวนา เรื่อง “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการศึกษาไทย” ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยเฉพาะในวัยที่ยังทรงพระเยาว์ ซึ่งได้รับการปลูกฝังในเรื่องการเล่นเรียนอย่างมีความสุข

ดังนั้นจะเห็นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเล่นดิน ททราย ได้สัมผัสของจริง ส่งผลให้พระองค์ท่านเป็นผู้ที่เรียนรู้จากประสบการณ์จริง รู้จักสังเกต ฉะนั้น อยากให้พ่อแม่ที่มีลูกในช่วงปฐมวัย ดำเนินรอยตามสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และอย่าลืมว่าวัยเด็กเป็นวัยที่สำคัญมาก เด็กต้องได้เล่นอย่างสนุกสนาน พ่อแม่จึงต้องเป็นหลักในการส่งเสริมลูก เด็กจะเติบโตอย่างมีคุณภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับพ่อแม่

ชมลูกอย่างไรไม่ให้ “เหลิง”

แน่นอนว่า วิธีส่งเสริมให้ลูกรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า เมื่อลูกทำดี หรือประสบความสำเร็จ การชื่นชมของพ่อแม่คือสิ่งสำคัญ และเมื่อลูกท้อแท้ “กำลังใจ” คือสิ่งที่ลูกอยากได้จากพ่อแม่เช่นกัน ซึ่งบางคนบอกว่า ชมมากเดี๋ยวลูกจะเหลิง แต่การชมไม่ให้เหลิงคือการชมอย่างถูกต้อง สมเหตุสมผล

เห็นได้จากความตอนหนึ่งในงานพระนิพนธ์ “เจ้านายเล็กๆ

ยุวกษัตริย์” โดยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ที่แสดงให้เห็นถึงการเลี้ยงลูกของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างถูกต้อง เพราะท่านทรงมองว่าการชมนิทรรศการหรืออาจกลายเป็นโทษตามมา

“แม่ไม่เคยชมเราว่าฉลาดหรืองาม จะชมก็เมื่อประพาศิตินติทำอะไรที่น่าสรรเสริญ เราจึงไม่หลง อาจขาดความมั่นใจในตัวเองบ้าง แต่ก็ทราบอยู่เสมอว่าเราเป็นใคร ทำให้เราเป็นผู้ที่นับถือความจริง มีสิ่งจะไม่หลอกใคร และไม่หลอกตัวเอง สิ่งที่จะช่วยมากในการนี้คือ เราไม่ได้มีคนที่มาห้อมล้อมอยู่มากมายตลอดเวลา มายอ มาเอาใจ”

“ดีลูก” ไม่ใช่ดีเพราะเรื่อง

แม้ใครหลายคนจะมองว่า “การดีลูก” คือการลงโทษที่ควรหลีกเลี่ยง แต่สำหรับ “สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์” ได้ทรงบรรยายไว้ในพระนิพนธ์เรื่อง “เจ้านายเล็กๆ-ยุวกษัตริย์”

“ชีวิตที่ผ่านไปเรื่อยๆ แม่จัดการเรียน การเล่น การออกสังคมของเรา ทำนุดูแลอาหาร ความสะอาด และสุขภาพ เราต้องทำทุกอย่างเป็นเวลา ถ้าเราไม่ทำตามที่ต้องทำจะถูกทำโทษหรือถูกตี โดยมีกรอบอธิบายกันก่อนว่าทำไมจึงถูกตี บางครั้งก็จะมี การเจรจากันว่าควรตีกี่ครั้ง พระองค์ชาย (รัชกาลที่ 8) มักจะชอบแหกคอก

ครั้งหนึ่งเมื่อไปอยู่ที่เมืองโลซาน แล้วจะต้องมีการลงโทษ เพราะพระองค์ชายชอบไปแกล้งลูกของผู้เฝ้าบ้าน ซึ่งตัวเล็กที่สุดในจำนวนเด็กที่วิ่งๆ อยู่ตามแถวนั้น อายุประมาณ 4-5 ขวบ ที่น้องสององค์ตั้งชื่อเขาว่า “เด็กคนเล็ก” วันหนึ่งพระองค์ชายก็ไป ผลักเด็กคนนั้นในท่อนทราย คือ ที่บันได แม่จึงพูดว่า “เตือนมาหลายทีแล้ว คราวนี้เห็นจะต้องตี คิดว่าควรจะตีสักกี่ที”

พระองค์ชายตอบว่า “หนึ่งที” ส่วนแม่ก็ตอบว่า “เห็นจะไม่พอ เพราะทำมาหลายที ควรเป็นสามที” จึงได้ตกลงกันเช่นนั้น ตั้งแต่นั้นมาก็ได้ผลักเขาอีกเมื่อโตขึ้นแล้ว แม่จะใช้วิธีอธิบายสิ่งที่ควรไม่ควร สิ่งที่ตีไม่ได้ โดยพูดจากันด้วยเหตุด้วยผล”

นอกจากนั้น ยังทรงเขียนบรรยายถึงการลงโทษของแม่ต่อไปว่า “...วันหนึ่งแม่ได้ยินเสียงร้องเพลงอะอะออกมาจากห้องเย็บผ้า เมื่อเปิดประตูเข้าไปก็เห็นสองพระองค์เอากระโปรงที่พาดไว้ที่พนักเก้าอี้ เพื่อจะแก้เมื่อมีเวลา มาสวมแต่นระบำแบบชวาวจนตะเข็บขาดหมด แม่ก็ถามว่า ทำไมจึงเอากระโปรงของแม่มาเล่นเช่นนั้น ได้รับคำตอบว่ากระโปรงตกอยู่ที่พื้น นี่กว่าไม่ใช้แล้ว แม่เลยปรับเสียคนละ 2 แฟรงค์”

มองถึงส่วนรวมเป็นสำคัญ

อีกหลักคำสอนที่น่าสนใจ นอกจากการให้เวลา เอาใจใส่ลูกๆ บนพื้นฐานของความรัก และความเข้าใจแล้ว ยังทรงเป็น “แม่” ที่ไม่ได้นำความคาดหวังของตัวเองไปฝากไว้กับลูก แต่เป็น “แม่” ที่มีเป้าหมายในการเลี้ยงดูพระธิดา และพระโอรสทั้งสามพระองค์ ให้เป็นคนดีเพื่อจะได้ทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง ซึ่งเรื่องนี้ได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือ “เจ้านายเล็กๆ-ยุวกษัตริย์” พระนิพนธ์ในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นข้อความตอนหนึ่งในจดหมายที่ทรงเขียนถึงสมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ความว่า

“...ลูกของหม่อมฉัน หม่อมฉันรักอย่างดวงใจ และหม่อมฉันมีความตั้งใจอยู่เสมอที่จะนำให้ลูกไปในทางที่ถูกที่ดีสำหรับจะได้เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง ญาติและบ้านเมือง ตัวของหม่อมฉันเองทำประโยชน์อะไรให้บ้านเมืองไม่ได้มาก แต่ก็ได้ช่วยลูกๆ ให้ได้รับความอบรม และเล่าเรียนในสิ่งที่จำเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองได้แล้ว หม่อมฉันก็จะรู้สึกภูมิใจเหมือนกัน” (จดหมายของแม่ถึงสมเด็จพระพันวัสสา 12 กรกฎาคม 2476)

ดังนั้น “เก่ง” ไม่สำคัญเท่ากับเป็น “คนดี” ที่ไม่เพียงแต่หาความสุขส่วนตัว แต่ยังต้องหยิบยื่นความรักให้แก่ผู้อื่นด้วย และนี่คือเหตุผลว่าทำไม “ในหลวงรัชกาลที่ ๙” ถึงเป็นที่รักของประชาชนชาวไทยมากมายขนาดนี้

ทั้งหมดนี้ คือ “ส่วนหนึ่ง” ในคำสอนของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่ทรงเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างมีเหตุผล สอนให้รู้จักเป็นนักปฏิบัติ ลงมือทำจริง เป็นนักค้นคว้า วิจัย ความอดทน อดออม และเห็นประโยชน์ข้าวของเครื่องใช้ทุกชิ้นจนเติบโตขึ้นมาเป็น “พระมหากษัตริย์” ที่ครองใจคนไทยทั้งชาติ โดยแง่คิดเรื่องการเลี้ยงลูกที่ได้ตรัสสอนไว้ในหนังสือ “ตั้งสายธาร ศรีนครินทร์แห่งแผ่นดิน” พอลงนามมาสรุปทั้งท้ายได้เป็นอย่างดีว่า

“ต้นไม้มีต้นกล้าๆ คน ต้นบานขึ้นนั้นฉันไม่ได้ปลูกด้วยเมล็ด แต่ไปซื้อต้นเล็กๆ ที่เขาเพาะแล้วมาปลูก แต่มันก็งามและแข็งแรงดี เพราะอะไรหรือ เพราะคนที่เขาขายนั้นเขารู้จักเลือกเมล็ดที่ดี และดินที่เขาใช้เพาะก็ดีด้วย นอกจากนั้น เขายังรู้ว่าเขาจะเพาะอย่างไร ซึ่งฉันไม่สามารถทำได้เช่นเขา เมื่อฉันเอามาปลูก ฉันต้องดูแลใส่ปุ๋ยเสมอ เพราะดินที่นั่นไม่ดี (ที่นั่น หมายถึง พระตำหนักวิลลาวัฒนา เมืองพวยส์สวิตเซอร์แลนด์) ต้องคอยรดน้ำพรรณดินบ่อยๆ ต้องเอาหญ้าและต้นไม้ที่ไม่ดีออกเด็ดออกไปที่เสียๆ ทั้ง คนเราก็เหมือนกัน ถ้าพันธุ์ดี เมื่อเป็นเด็กก็แข็งแรง ฉลาด เมื่อพ่อแม่คอยสั่งสอน เด็กคนนั้นก็จะเป็นคนที่เจริญ และดีเหมือนกับต้นและดอกบานชื่นเหล่านั้น” .

ขอบคุณภาพจากสำนักพระราชวัง และสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ